

„otsi lábbi ja wata, et Kalilea-maalt ei olle ükski Prohwet üllestõusnud!“

Joan. IX. 1—14.

Jesus teggi sedda meest, kes pimme olli sündinud, jälle näggema, temma süllitas Ma peäle, teggi mudda süljest ja woidis sedda mudda selle pimmeda silmide peäle ja ütles temma wasto: „minne, pesse silmad Siloa tifiks“, siis láks temma süna, pessi silmi ja tulli nággew taggasi! Se olli ta jälle hingamispe päwal.

Joan. X. 1—21.

Siin ráigib meie kallis Önnisteggia táhhendamisse sannaga lamba-lautast ja karjatsest. „Kes ei lähhe sisse uksest lammaste lauta, waid astub maialt sisse, se on warras ja rõwel! agga kes uksest sisse lähheb, se on lammaste karjane, sellel teeb uksehoidia lahti ja need lambad kuulwad temma heäle, ja temma kutsub ommad lambad nimme párrast, ja wiib neid wálja; ja kui ta ommad lambad saab wáljaaianud, siis káib temma nende eel, ja

need lambad káiwad temma járrel, sest nemmad tundwad temma heält!“ — (Oh armad luggejad, wõtkem ka meie temma heält kuulda, wõtkem ka meie rõmoga ja wássimatta temma járrel káia!)

Joan. X. 22—39.

„Siis peti kirrifo páwa Jerusalemmas, ja talwe olli!“ — (Se kirrifo páaw, mis Juda rahwas piddas, ep olnud mitte templi ehhitamisse mállestusseks, mis nad agga ühhe páwa piddasid, waid se olli üks rõmo pühha, mis nemmad náddala otsa piddasid selle Jumala armo-mállestusseks, et Juda rahwas sedda templi, mis Eiria rahwas olli alwaks teinud, párrast woitmist jälle ollid puhhastanud ja puhhitsenud). — „Kui Jesus sai õõlnud: Minna ja se Issa olleme üks, ja minna ollen Jumala Poeg, siis otsisid nemmad ta tedda finniwõtta ja temma láks jälle nende káest árra!“

Keif need asjad, mis meie praego Joan. VII. peatúkkist senni kui X. peat. 39 salmist